

عنوان مقاله:

بررسی ضرورت احیاء شهر اسلامی به عنوان شهر مطلوب برای دستیابی به پایداری شهری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی راهکارهای نوین پژوهشی در مدیریت، حسابداری و اقتصاد (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمد مرادیان - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات کهگیلویه و بویراحمد

خلاصه مقاله:

محیط ساخته شده ی جهان امروز از چهار سنت عظیم شکل گرفته است: سنت شهرسازی خاوردور، هند، جهان اسلام، جهان مسیحیت یا مغرب زمین. سنت شهرسازی شرقی معیارهایی را وضع کرده که در طلب تقارن مبتنی بر ارزش های پایدار است در مقابل سنت غربی واضع مدلی شد که از ابتدا کارآیی فضای ساخته شده را می طلبید و بیان گر ایدئولوژی ای بود که هدفش تحول پیوسته بود. در اینجا به بحث پیرامون روند شکل گیری شهرهای جهان اسلام، ویژگی های آن ها از ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی، کالبدی بررسی پایداری در شهرهای جهان اسلام و این که آیا شهرهای سنتی جهان اسلام ویژگی های پایداری را داشتند یا خیر و در صورت دارا بودن اشتراکات آنان با معیارهای یک شهر پایدار، روند تاریخی و همگام سازی آن با مدرنیته سازی و شبیه شدن به شهرهای اروپایی و در انتها الزامات احیاء شهرهای جهان اسلام برای ایجاد یک شهر پایدار را مورد بررسی قرار می دهیم. شهرسازان و نظریه پردازان غربی پس از تزلزل های اجتماعی و زیست محیطی خود که به دلیل رویکرد ماشینی و اومانیزم بدون توجه به ابعاد معنوی هم انسان و هم جهان طبیعی بودند به دنبال یافتن الگویی جامع و کامل جهت به کارگیری در اجتماعات شهری خود برای ایجاد انسجام اجتماعی، خانواده محوری، پیش گیری از بزه کاری ها و جرم و جنایت و ... بوده اند. در این بین الگوی شهر اسلامی که همه چیز را هم راستای هم در نظر میگیرند و هم به ابعاد مادی و هم معنوی انسان همزمان توجه دارد و در کنار این ها بهترین الگو در جهت حفظ منابع طبیعی نیز می باشد مناسب است. هرچند پس از ورود مدرنیزاسیون، شهرهای اسلامی نیز شکلی غربی به خود گرفته و از الگوی شهر اسلامی دور شده است باز هم می توان با به کارگیری الگوی اسلامی مجدد به شهرهای پیشین نزدیک شد.

کلمات کلیدی:

شهر اسلامی، شهر غربی، مدرنیزاسیون، پایداری شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/964237>

